

แบบรายงาน

การพัฒนานวัตกรรม Active Learning
โดยใช้รูปแบบโครงงานเพื่อเสริมทักษะกระบวนการ
ทำงานช่าง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โดย
นายยุทธศาสตร์ ลอยหา
ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนบ้านดอนแดง อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

รายงานการพัฒนานวัตกรรม

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning โดยใช้รูปแบบโครงการ
เพื่อเสริมสร้างทักษะกระบวนการทำงานช่าง สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

โดย
นายยุทธศาสตร์ ลอยหา

โรงเรียนดอนแดง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

ชื่อเรื่อง การจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning โดยใช้รูปแบบโครงงาน เพื่อเสริมสร้าง
ทักษะกระบวนการทำงานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ชื่อผู้รายงาน นายยุทธศาสตร์ ลอยหา

คำนำ

แบบรายงานผลการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านกระบวนการคิดส ด้านทักษะที่จำเป็นในการใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ต้องมีการ ประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมกับลักษณะของ ผู้เรียน เนื้อหาสาระการเรียนรู้ ทักษะการคิด กระบวนการ และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เอกสารฉบับนี้ได้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการรายงานผลการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้เชิงรุก กลุ่มสาระ การเรียนรู้การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ซึ่งได้รายงานอยู่ ๔ ส่วนคือ ส่วนที่ ๑ ส่วนนำ ส่วนที่ ๒ ส่วนเนื้อหา ส่วนที่ ๓ ส่วน สรุปและส่วนที่ ๔ ภาคผนวก ผู้นำเสนอหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารฉบับนี้คงจะช่วยอำนวยความสะดวกให้กับ คณะกรรมการ ประเมินผลงาน ได้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณ

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดอนแดง และขอขอบคุณผู้มี ส่วนเกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายที่สนับสนุน ช่วยเหลือ และให้ กำลังใจ จนผลงานประสบผลสำเร็จในครั้งนี้

ยุทธศาสตร์ ลอยหา
ผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่2 เนื้อหา	4-8
ความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนานวัตกรรม	4
วัตถุประสงค์ของการพัฒนานวัตกรรม	5
กรอบแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรม	6
การนำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนา	7-8
ส่วนที่3 ส่วนสรุป	9
ส่วนที่4 ภาคผนวก	12

รายงานการพัฒนานวัตกรรมการ

เรื่อง การจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning โดยใช้รูปแบบโครงงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะ กระบวนการทำงานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนานวัตกรรมการ

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และสาระภูมิศาสตร์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สพฐ. ๑๒๓๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ และคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๓๐/ ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ ให้เปลี่ยนแปลงมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๐) โดยมีคำสั่งให้โรงเรียนดำเนินการใช้หลักสูตรในปีการศึกษา ๒๕๖๑ ให้ใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ ให้ใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๕ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๒ และปีการศึกษา ๒๕๖๓ ให้ใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทาง ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้พัฒนาการเต็มตามศักยภาพ มีคุณภาพและมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ ๒๑ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านทุ่งนุ้ย “มิตรภาพที่ ๔๙” จึงได้ปรับปรุงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ และเป็นกรอบ ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้ มีกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ โดยมีการกำหนดคุณภาพผู้เรียน โครงสร้างเวลาเรียน สาระ/ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด แนวการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ตลอดจนสื่อ/แหล่ง เรียนรู้ให้มีความสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดขั้นปี เปิดโอกาสให้โรงเรียนสามารถ กำหนดทิศทางในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับตามความพร้อมและจุดเน้น โดยมีกรอบ แกนกลางเป็นแนวทางที่ชัดเจนเพื่อตอบสนอง นโยบายไทยแลนด์๔.๐ ให้มีความพร้อมในการก้าวสู่สังคม คุณภาพ มีความรู้อย่างแท้จริง และมีทักษะใน ศตวรรษที่ ๒๑ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในเอกสารนี้ ช่วยให้สถานศึกษาเห็นผลคาดหวังที่ ต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนตลอดแนว ร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมั่นใจ ทำให้ การจัดทำหลักสูตรมีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพสะท้อนคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัดที่ กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบทิศทางในการจัด การศึกษาทุกรูปแบบ และครอบคลุมผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยร่วมกันทำงานอย่างเป็น ระบบและต่อเนื่อง ในการวางแผน ดำเนินการ ส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่คุณภาพตาม มาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียน มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ พื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการ ดำรงชีวิต การ อาชีพมาใช้ประโยชน์ในการทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และแข่งขันในสังคมไทยและสากล เห็น

แนวทางในการประกอบอาชีพ รักการทำงานและมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน สามารถ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างพอเพียงและมีความสุข

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านดอนแดง ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของการศึกษาค้นคว้า และเป็นนักเรียนในโรงเรียนของผู้วิจัยเอง ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญและสนใจที่จะส่งเสริมทักษะการทำงานในรายวิชาการงาน งานช่าง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบโครงการ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้งานช่างพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาทักษะด้านงานอาชีพเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ต่อไป

๒. วัตถุประสงค์ของการพัฒนานวัตกรรม

- ๒.๑ เพื่อพัฒนาทักษะงานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบโครงการ
- ๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการงานอาชีพ ก่อนและหลังการสอนแบบโครงการ

๓. ขอบเขตของการพัฒนานวัตกรรม

๑. ขอบเขตด้านประชากร/กลุ่มเป้าหมาย/กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ชาย – หญิง อายุ ๑๔ ปี ที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ ของโรงเรียนบ้านดอนแดง จำนวน ๙ คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากเป็นห้องเรียนที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้เป็นผู้สอน

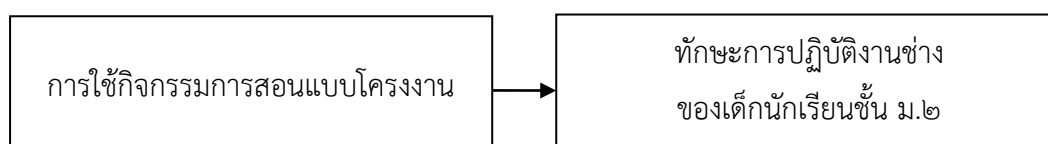
๒. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ
ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการทำงานอาชีพ งานช่าง

๓. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

๔. กรอบแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรม

ภาพ ๑ กรอบแนวคิดการวิจัย

๕. ขั้นตอน วิธีการสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม

๑. การสร้างแผนการจัดกิจกรรมโดยใช้เกมการศึกษา ดำเนินการตามลำดับชั้น ดังต่อไปนี้
 - ๑.๑ ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒๕๕๑
 - ๑.๒ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการงานอาชีพ งานช่าง
 - ๑.๓ ดำเนินการเลือกโครงการที่สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้
 - ๑.๔ สร้างแผนการจัดกิจกรรมโดยใช้โครงการ เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานอาชีพ งานช่าง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้
 - ๑) ชื่อแผนการจัดประสบการณ์
 - ๒) สาระสำคัญ
 - ๓) จุดประสงค์การเรียนรู้
 - ๔) สาระการเรียนรู้
 - ๕) กิจกรรมการเรียนรู้
 - ๖) สื่อการสอน
 - ๗) การวัดและประเมินผล
 - ๑.๕ นำแผนการจัดการเรียนรู้โครงการที่ได้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

๖. การหาคุณภาพของนวัตกรรม

- แบบทดสอบทักษะการทำงานอาชีพโดยใช้เครื่องมือช่าง ดำเนินการตามลำดับชั้นดังต่อไปนี้
- ๖.๑ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการปฏิบัติงานช่างและการใช้เครื่องมือช่างสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
 - ๖.๒ ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างแบบทดสอบทักษะด้านงานช่างและเครื่องมือช่าง
 - ๖.๓ สร้างแบบทดสอบทักษะการปฏิบัติงานช่าง
 - ๖.๔ นำแบบทดสอบทักษะการทำงานช่าง ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๙ คน

๗. การนำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนา/แก้ปัญหา

นำนวัตกรรมไปใช้เพื่อการส่งเสริมทักษะด้านงานช่างและวิธีการใช้อุปกรณ์เครื่องมือช่าง

๘. ผลการใช้นวัตกรรม

นักเรียน คนที่	ก่อนเรียน Pre-test	หลังเรียน Post-test	คะแนนผลต่าง D
เด็กชายราชันย์ สุริยา	๓๒	๔๔	๑๒
เด็กชายจรัสยศ บุญสอน	๒๘	๔๔	๑๖
เด็กชายเมธาวิ โพธิ์สาร	๒๗	๔๔	๑๗
เด็กชายอนันต์ มูลเนียม	๓๐	๔๐	๑๐
เด็กชายวรวัชร ลาภยิ่ง	๓๓	๔๒	๙
เด็กชายชัยอนันต์ สารบุญ	๓๐	๔๔	๑๔
เด็กชายณัฐชนน สูงสุข	๒๙	๔๔	๑๕
เด็กชายศักดิ์สิทธิ์ โพธิ์เมือง	๓๑	๔๔	๑๓
เด็กชายวรเชษฐ พลุกใจ	๓๑	๓๙	๘
Sum	๒๗๑	๓๙๕	๑๒๔
X	๓๐.๑๑	๔๓.๘๙	๑๓.๗๘
S.D.	๑.๙๐	๓.๓๐	๔.๕๑

กลุ่มทดลอง	จำนวน	X	S.D.	t	P-value
ก่อนเรียน	๙	๓๐.๑๑	๑.๙๐	๙.๓๗	*
หลังเรียน	๙	๔๓.๘๙	๓.๓๐		

สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .๐๕

คะแนนการทดสอบวัดทักษะการทำงานช่าง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ก่อนและหลังการสอนโดยใช้โครงงานได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓๐.๑๑ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๙๐ ผลการทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๔๓.๘๙ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๓.๓๐ แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

๙. สรุปผลการใช้นวัตกรรม และอภิปรายผล

๙.๑ สรุปผลการใช้นวัตกรรม

การใช้นวัตกรรมในครั้งนี้ สามารถสรุปได้ดังนี้

การเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติงานช่าง การเรียนรู้ เรื่องเครื่องมือช่าง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงาน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓๐.๑๑ คะแนน และ ๔๓.๘๙ คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงาน พบว่า คะแนนการทดสอบวัดทักษะการทำงานช่าง การเรียนรู้ เครื่องมือช่าง ของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ หลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๙.๒ อภิปรายผล

การใช้นวัตกรรมในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานช่าง การใช้เครื่องมือช่าง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านดอนแดง และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการทำงานอาชีพ การใช้เครื่องมือช่าง ของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงาน ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะด้านงานช่าง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ตามแนวคิด และหลักการนำไปใช้ ส่งผลให้เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านดอนแดง ปีการศึกษา ๒๕๖๗ อยู่ในระดับที่สูงขึ้น แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนแบบโครงงาน สามารถส่งเสริมพัฒนาทักษะด้านงานช่างพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านดอนแดง ได้เป็นอย่างดี

การเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงาน พบว่า คะแนนการทดสอบวัดทักษะด้านงานช่าง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ หลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงาน ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากการที่ได้ลงมือปฏิบัติงานช่าง ได้เรียนรู้เครื่องมือช่าง การทำงานอย่างมีขั้นตอน ทำให้ความสนใจและชื่นชอบ เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมโครงงาน เตออบโอง ซึ่งมีลักษณะเป็นเกมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ การจดจำชื่อเครื่องมือช่าง การใช้งาน วิธีการเก็บบำรุงรักษา ประโยชน์ มีรูปแบบขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ซับซ้อน ซึ่งสอดคล้องกับอรรถยญา ฤชาชัย (๒๕๖๑: ๑๘) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน เป็นกระบวนการแปลความหมายของอักษรออกมาเป็นถ้อยคำหรือความเข้าใจจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิดแล้วสามารถนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ สอดคล้องกับกำพล ดำรงค์วงศ์ (๒๕๕๘: ๑๑) ได้ให้คำนิยามว่าเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดสำหรับนักเรียนเพราะเป็นกิจกรรมที่นักเรียนกระทำด้วยตนเองการใช้จึงเป็นประสบการณ์ตรงที่นักเรียนได้รับการสัมผัสด้วยประสาทสัมผัสทั้ง ๕ ซึ่งจะช่วยให้เด็กนักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดมีความคิดริเริ่ม เกิดจินตนาการอันเป็นการแสดงถึงความก้าวหน้าทางระดับสติปัญญา ของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของลำตวน สาสูงเนิน (๒๕๖๓, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนา

๕.๓ ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

๑. การศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงาน สามารถพัฒนาทักษะงานช่าง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ได้ จึงควรใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านงานช่าง

๒. การส่งเสริมทักษะด้านงานช่าง โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงาน ๑ ครูผู้สอนควรพิจารณาความยากง่ายเหมาะสมกับวัย และความสามารถของเด็กและควรมีความยืดหยุ่นในเรื่องของเวลาตามความเหมาะสม

๓. ครูผู้สอนควรศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ และดำเนินการจัดกิจกรรมตามลำดับ ทำให้การจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงงานให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

๕.๔ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรมีการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบโครงงานศึกษาที่มีต่อพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมด้านอื่น ๆ ให้ดียิ่งขึ้น

๒. ควรมีการศึกษาผลการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบโครงงานที่มีผลต่อทักษะการอ่าน การเขียนของเด็กในระดับชั้นอื่น

๑๐. เอกสารอ้างอิง

- อรัญญา ฤาชัย. (๒๕๖๑). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อลิสา เพ็ชรรัตน์. (๒๕๕๙). การพัฒนาความสามารถในการจับใจความของเด็กวัยอนุบาลโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา นาคทรัพย์. (๒๕๕๘). การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- อารี สันทรวี. (๒๕๖๔). ทฤษฎีการเรียนรู้ของสมองสำหรับ พ่อ แม่ ครูและผู้บริหาร. กรุงเทพฯ: มิตรสัมพันธ์.
- อุทัย ภิรมย์รัตน์. (๒๕๖๑). แนวคิดใหม่ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ ๒๑. วารสารการอ่านสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย, ๑๕.
- Brian, G. (๑๙๙๒). **Getting Started in Whole Language**. Canada L Ginn Publishing Canada Inc
- Chomsky, C. (๑๙๕๗). **Syntactic Structures**. The Hague: Mouton.
- Halliday, M. A. K. (๑๙๗๕). **Learning how to mean: Explorations in the development of language**. New York: Elsevier.
- Leneberg. (๑๙๘๐). **Organizational Theory and Management: A Macro Approach**. New York: John Wiley & Sons
- McNeill, D. (๑๙๗๐). **The acquisition of language**. N.Y.: Harper and Row
- Moerk, L. (๑๙๙๒). **First language: Taught and learned**. Baltimore: Paul H. Brookes.
- Piaget, J. (๑๙๘๖). **The construction of reality in the child**. N.Y.: Ballantine Books.
- Pinker, S. (๑๙๙๔). **The language instinct**. London. U.K.: Penguin Books.
- Skinner, B. F. (๑๙๕๗). **Verbal Behavior**. New York: Appleton-Century-Crofts.
- Vygotsky, L. S. (๑๙๖๒). **Thought and language**. Cambridge, MA: MIT Press.
- Vygotsky, L. S. (๑๙๗๘). **Mind in society the development of psychological processes**. Cambridge MA: Harvard University Press.

ภาคผนวก

กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน เตาอบโอ่ง

